



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **Ing. J. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14.9.2012, o přeplatek na dávce důchodového pojištění,

**t a k t o :**

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

**O d ů v o d n ě n í :**

**I.**

Žalobce žalobou ze dne 8.10.2012, kterou adresoval České správě sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. V textu žaloby uvedl mimo jiné: „Není mou vinou, že mi byla zaslána záloha 15.000,- Kč na plný invalidní důchod. Předpokládám, že lidé u Vás umí počítat, tudíž 15.000,- Kč bylo asi v pořádku. Že někdo z této částky mi vezme 7.500,- Kč, jako, že byl přeplatek, je směšné a tudíž si každý u Vás může nakládat s penězi důchodců, jak chce. Že mi po amputaci nohy vezmete PID, je do nebe volající, a to mi po peripetiích a finančních nákladech s navrácením PID ještě berete 7.500,- Kč? Přesto je však ještě existující tříletá promlčecí lhůta a ani na to nebyl brán zřetel. .... Tímto zároveň žádám o přepočet a zvýšení mého inv. důchodu a navrácení mých zasloužených peněz.“.

Žalovaná ČSSZ postoupila podání žalobce Krajskému soudu v Ostravě.

Protože podání žalobce nebylo možno projednat pro jeho vady, byl žalobce vyzván usnesením ze dne 28.2.2013 k odstranění vad podání, mimo jiné k doplnění žalobních bodů. Žalobce na usnesení krajského soudu reagoval přípisem ze dne 26.4.2013, z něhož soud dovodil, že se domáhá přezkoumání rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.9.2012 č.j. X.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 19.10.2012 uvedla, že předkládá soudu podání žalobce ze dne 8.10.2012, které považuje za žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 14.09.2012, kterým byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.5.2012. Rozhodnutím č.j. X ze dne 16.5.2012 Česká správa sociálního zabezpečení uložila jmenovanému vrátit do 15-ti dnů ode dne doručení zálohu na plný invalidní důchod ve výši 7 658 Kč podle ust. § 116 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

V písemném vyjádření ze dne 28.6.2013 uvedla, že dne 9.10.2012 ČSSZ bylo doručeno podání žalobce, ve kterém oznamuje, že není jeho vinou, že mu byla zaslána záloha 15 tisíc Kč na plný invalidní důchod, předpokládá, že lidé ČSSZ umí počítat, proto asi zasláná částka byla v pořádku. Nesouhlasí proto s tím, že si někdo z této částky vezme 7.500,- Kč, dovozuje z toho, že si každý může nakládat s penězi důchodců, jak chce; dále pak namítá tříletou promlčecí lhůtu, na kterou ČSSZ nebrala zřetel. Toto podání bylo posouzeno jako žaloba proti rozhodnutí o námitkách č.j.X ze dne 14.9.2012 a bylo postoupeno Krajskému soudu v Ostravě.

Žalovaná dále uvedla, že z doplnění žaloby, které bylo České správě sociálního zabezpečení soudem doručeno dne 3.6.2013, nějaké konkrétní námitky vztahující se k vyčíslení přeplatku na dávce důchodového zabezpečení či skutečnosti prokazující, že přeplatek nevznikl, případně vznikl v jiné výši, nelze vyčíst.

K žalobě a jejímu doplnění ze dne 26.4.2012 ČSSZ uvedla, že rozhodnutím č.j. X ze dne 22.7.2009 přiznala žalobci od 28.1.2009 plný invalidní důchod ve výši 9342,- Kč měsíčně. Na základě jeho žádosti byla žalobci dne 30.3.2009 poskytnuta mimořádná záloha ve výši 15.000,- Kč. Do 27.1.2009 žalobci náležel částečný invalidní důchod 5.686,- Kč měsíčně. Rozdíl mezi výší měsíční splátky plného invalidního důchodu a částečného invalidního důchodu činil 3.706,- Kč (9.392,- Kč – 5.686,- Kč). Za období od vzniku nároku na plný invalidní důchod, tj. od 28.1.2009 do 15.8.2009, činil dopočet důchodu 24.460,- Kč (3.706,- Kč x 6,6 měsíců). Na důchod žalobce bylo vydáno několik exekučních příkazů nebo výkonů rozhodnutí srážkou z příjmu. Z částečného invalidního důchodu byla prováděna exekuční srážka ve výši 327,- Kč. Z doplatku důchodu 24.460,- Kč bylo za uvedené období pro exekuční srážky použito 17.118,- Kč (3.180,- Kč – 327,- Kč x 6 měs.). Výpočet srážek z důchodu byl proveden v souladu s platnými právními předpisy, zejména pak nařízením vlády č. 595/2006 Sb., o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení

(nařízení o nezabavitelných částkách), ze dne 12. prosince 2006. Pro rok 2009 činila nezabavitelná část pro povinného 4.620,- Kč (2/3 z výpočtové základny 6.932,- Kč). Vzhledem k tomu, že z důchodu povinného mají být prováděny srážky pro přednostní i nepřednostní pohledávky, byl pro stanovení srážek z důchodu použit následující výpočet: 9,392 Kč (výše důchodu) – 4.620,- Kč (nezabavitelná část) = 4.773 (část postižitelná srážkami), z toho pro přednostní pohledávky 2/3, tj. 4.773,- Kč : 3 = 1.590,- Kč x 2 = 3.180,- Kč (měsíčně). Z důchodu již byly prováděny exekuční srážky pro nepřednostní pohledávku ve výši 327,- Kč měsíčně, proto další možné měsíční srážky z důchodu činí 2.853,- Kč (3.180,- Kč – 327,- Kč).

Žalobci byl tedy za období 28.1.2009 do 15.8.2009 zúčtován doplatek 7.342,- Kč (24.460,- Kč – 17.118,- Kč), avšak vzhledem k tomu, že mu byla dne 30.3.2009 poskytnuta záloha ve výši 15.000,- Kč, vznikl proto na invalidním důchodu přeplatek ve výši 7.658,- Kč (7.342,- Kč – 15.000,- Kč = - 7.658,- Kč). Povinnost uhradit přeplatek ve výši 7.658,- Kč do 15-ti dnů od doručení rozhodnutí, byla žalobci uložena dne 16.5.2012 rozhodnutím č.j. 501 119 198. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno v námitkovém řízení (rozhodnutí o námitkách č.j. X ze dne 14.9.2012).

Dále k žalobním bodům žalovaná uvedla, že orgán sociálního zabezpečení rozhodující o přiznání dávky důchodového pojištění podle § 116 odst. 2 zopsz, může žadateli o přiznání této dávky poskytovat zálohy na dávku, pokud má za to, že podmínky pro nárok na dávku jsou splněny; pokud tyto podmínky splněny nebyly, je však žadatel povinen zálohy neprodleně vrátit. Po přiznání dávky důchodového pojištění zúčtuje orgán sociálního zabezpečení poskytnuté zálohy s přiznanou dávkou. Jak vyplývá z textu je žadatel o dávku povinen rozdíl neprodleně vrátit. Pokud se týká žalobcem namítané tříleté promlčecí doby, pak se žalovaná odkázala na ustanovení § 118a zopsz ve znění účinném od 1.1.2009, kdy podle odst. 3 cit. ustanovení platí, že nárok na vrácení, popřípadě náhradu částek vyplacených neprávem nebo ve vyšší výši, než náležely, zaniká uplynutím pěti let ode dne výplaty dávky. Lhůta uvedená ve větě první neplyne po dobu řízení o žalobě, výkonu rozhodnutí, nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z důchodu nebo ze mzdy nebo placeny splátky na základě dohody o uznání dluhu.

V dalším žalovaná odkázala na podklady dávkového spisu a zejména na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o námitkách. Navrhovala zamítnutí žaloby.

## II.

Přípisem ze dne 9.8.2013 žalobce sdělil, že z důvodu nástupu na lázeňskou léčbu v době od 15.8. do 5.9.2013 telefonicky omluvil účast u jednání nařízeného na 20.8.2013. Dále uvedl, že dopis z 8.10.2012 nebyla žaloba, ale odpověď „jejich zástupci“. Po mnoha událostech ho však nemůže najít a moc si z něj nepamatuje. Vyplývalo však z něj, že žádnou žádost na zálohu na důchod nepodával ani žádnou zálohu nežádal. Domníval se, že je to částka na dobu než obdrží pravidelný důchod.

Tyto peníze že bude jednou vracet, vůbec netušil a ani by je nepřijal. Dále uvedl, že

musel uhradit 29.650,- Kč OSSZ v Ostravě, aby údajně důchod dostal vůbec, a při dotazu v Praze i v Ostravě mu nikdo neodpověděl, kde jeho peníze jsou a k čemu byly použity. S financemi i s důchodem to úzce souvisí, neboť nemá tak horentní příjmy, aby s nimi mohl plýtvat. Požádal o navrácení, ale bezúspěšně.

K návrhu uvedl, že krajský soud by měl rozhodnout v neprospěch ČSSZ (jednou také pro obyčejného občana - invalidu) s tím, že nebude nic vracet a žádné nároky pro žádnou stranu nevznikají a případ je uzavřen.

### III.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze 14.9.2012 č.j. X, jakož i obsahem připojeného správního spisu žalované. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Žalobce uplatnil nárok na plný invalidní důchod žádostí sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Ostrava dne 5.9.2005. Dle posouzení lékařem OSSZ Ostrava ze dne 29.11.2005 ke dni 18.8.2005 žalobce nebyl plně invalidní, ale částečně invalidní dle § 44 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb.
- Rozhodnutím č. I - X ze dne 6.3.2006 ČSSZ zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod a rozhodnutím z téhož dne č. II - X přiznala žalobci od 18.8.2005 částečný invalidní důchod podle ustanovení § 44 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 4.375,- Kč.
- Žalobce uplatnil nárok na plný invalidní důchod žádostí sepsanou OSSZ Ostrava dne 6.11.2008. Dle posouzení lékařem OSSZ Ostrava ze dne 8.12.2008 ke dni 13.8.2008 žalobce byl plně invalidní dle § 39 odst.1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.
- 
- Žalobce se telefonicky obrátil na OSSZ a naléhavě žádal o poskytnutí zálohy na důchod s tím, že je naprosto bez finančních prostředků, a to i z důvodu, že na OSSZ Ostrava podal přihlášku k účasti na DOPOJ, a před odesláním žádosti doplatil částku 29.682,- Kč (záznam OSSZ Ostrava se dne 9.3.2009).
- ČSSZ rozhodnutím ze dne 22.7.2009 přiznala žalobci od 28.1.2009 plný invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 9.392,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že na vyplacené záloze vznikl přeplatek 7.658,- Kč, který je povinen uhradit připojenou poštovní poukázkou.
- Rozhodnutím ze dne 18.8.2010 ČSSZ rozhodla ve věci invalidního důchodu žalobce tak, že podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. náleží

mu od 16.9.2010 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. O námitkách proti tomuto rozhodnutí rozhodla ČSSZ dne 11.1.2011 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.8.2010 č.j. X potvrdila.

- Rozhodnutím ze dne 6.5.2011 žalovaná rozhodla tak, že podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se měnil zákon č. 155/1995 Sb., výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně vypláceného žalobci ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně snížila od 16.5.2011 na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhé stupně. Invalidní důchod pro invaliditu druhé stupně činil 5.982,- Kč.

- O námitkách proti rozhodnutí ze dne 6.5.2011 rozhodla žalovaná dne 7.6.2011 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 6.5.2011 č.j. X potvrdila.

- Žalobce požádal prostřednictvím OSSZ Ostrava dne 13.10.2011 o změnu stupně invalidity z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Dle posouzení LPS Ostrava ze dne 11.10.2011 se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v důsledku kterého jeho pracovní schopnost poklesla o 70%. Datum změny invalidity byl stanoven dnem 26.5.2011

- ČSSZ rozhodla dne 2.12.2011 tak, že podle ustanovení § 56 odst.1 písm. d) a ustanovení § 41 odst.3 zákona č. 155/1995 Sb. se od 26.5.2011 zvyšuje žalobci výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně činí 9.734,- Kč.

- Rozhodnutím ze dne 16.5.2012 žalovaná rozhodla tak, že účastník je povinen vrátit ČSSZ podle ustanovení § 116 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zálohu na plný invalidní důchod ve výši 7658,- Kč, do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že rozhodnutím ze dne 22.7.2009 přiznala účastníkovi řízení plný invalidní důchod. V průběhu řízení o přiznání plného invalidního důchodu účastníkovi řízení poukázala dne 30.3.2009 zálohu ve výši 15.000,- Kč, z doplatku byla částka ve výši 7.342,- Kč zúčtována s vyplacenou zálohou. Na záloze vznikl přeplatek ve výši 7.658,- Kč. Podle § 116 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. je žadatel, který nesplňuje podmínky pro nárok na dávku důchodového pojištění, povinen vrátit zálohy na dávku, které mu v průběhu řízení byly vypláceny.

- Rozhodnutím ze 14.9.2012 žalovaná rozhodla tak, že námitky žalobce zamítá a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16.5.2012 č.j. X potvrzuje. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedla, že rozhodnutím ČSSZ č.j. X ze dne 22.7.2009 byl účastník řízení přiznán od 28.1.2009 plný invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zdp ve výši 342,- Kč měsíčně. V uvedeném rozhodnutí, jakož i v následné výzvě k úhradě přeplatku, byl

účastník řízení informován o tom, že na vyplacené záloze na plný invalidní důchod vznikl přeplatek, ve výši 7.658,- Kč, který je účastník řízení povinen uhradit. Dne

30.3.2009 poskytla ČSSZ účastníku řízení mimořádnou zálohu ve výši 15.000,- Kč. Z doplatku důchodu za dobu od 28.1.2009 do 15.8.2009 byla účastníku řízení zúčtována částka ve výši 7.342,- Kč. Částka ve výši 7.658,- Kč představuje přeplatek na záloze plného invalidního důchodu.

Dále odkázala na ustanovení § 116 odst. 2 zopsz a uvedla, že ČSSZ postupovala při vydání napadeného rozhodnutí v souladu s výše uvedeným ustanovením § 116 odst. 2 zopsz, když po přiznání plného invalidního důchodu rozhodnutím ČSSZ č.j. X ze dne 22.7.2009, zúčtovala účastníku řízení zálohu na dávku ve výši 7.342,- Kč a poté napadeným rozhodnutím stanovila účastníku řízení povinnost vrátit přeplatek na záloze ve výši 7.658,- Kč, který nebylo možno před vydáním napadeného rozhodnutí zúčtovat pro souběh se srážkami na výkony rozhodnutí. Uvedla, že podrobný rozbor částek, které byly účastníku řízení vyplaceny na zálohách na plný invalidní důchod a výše splátek plného invalidního důchodu, na které měl účastník řízení nárok za období od 28.1.2009 do 15.9.2009, je uveden v rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 22.7.2009 v části "oznámení o výplatě", na něž se v tomto rozhodnutí o námitkách odkazuje.

Poukázala na ustanovení § 16 odst. 2 zdp a uvedla, že nespojuje povinnost žadatele o dávku vrátit neoprávněně vyplacené zálohy s jeho zaviněním. Jedná se tudíž o objektivní odpovědnost za vznik přeplatku. Dovodila z obsahu námitek, že je zřejmé, že účastník řízení si je plně vědom vzniku přeplatku, jeho výše a tyto skutečnosti nijak nepopírá. Účastník řízení v námitkách zastává názor, že povinnosti uhradit přeplatek jej zbavuje skutečnost, že mu byl podle jeho názoru neoprávněně odňat plný invalidní důchod a rovněž tak jej povinnosti úhrady přeplatku zbavují náklady, které musel vynaložit v souvislosti s řízením vedeným ČSSZ v jeho důchodové věci.

ČSSZ objasnila, že rozhodnutím ČSSZ č.j.X ze dne 11.1.2011, které nabylo právní moci dne 21.1.2011, bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 18.8.2010, kterým ČSSZ rozhodla o tom, že účastníku řízení náleží od 16.9.2010 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Proti rozhodnutí č.j. X ze dne 18.8.2010 podal účastník řízení žalobu, která byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 26/2011-30 ze dne 1.9.2011, a to z toho důvodu, že posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě shledala v průběhu soudního řízení účastníka řízení invalidním pro invaliditu druhého stupně a ztotožnila se tak s posudkovými závěry lékařů ČSSZ a Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava. Snížení stupně invalidity účastníka řízení nelze považovat za neoprávněné. Konstatovala, že účastník řízení ve svých námitkách nijak nespecifikuje náklady, které mu měly vzniknout "v souvislosti s prokazováním oprávněnosti pobírání plného invalidního důchodu" ani jejich výši. Měl-li účastník řízení na mysli náklady spojené se soudním řízením před Krajským soudem v Ostravě, pak ČSSZ upozornila, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn.

18Ad 26/2011-30 ze dne 1.9.2011 bylo rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů soudního řízení. Případné náklady vzniklé

účastníku řízení ve správních řízeních vedených ČSSZ v důchodových věcech účastníka řízení, mohl účastník řízení uplatnit v průběhu těchto řízení, což neučinil. Příslušné právní předpisy neobsahují žádné ustanovení, které by opravňovalo správní orgán či účastníka řízení provést zápočet nákladu řízení s přeplatkem na záloze na dávku důchodového pojištění.

#### IV.

Podle § 116 odst.2 věta první a druhá zákona č. 582/1991 Sb. orgán sociálního zabezpečení rozhodující o přiznání dávky důchodového pojištění může žadateli o přiznání této dávky poskytovat zálohy na dávku, pokud má za to, že podmínky pro nárok na dávku jsou splněny; pokud tyto podmínky splněny nebyly, je žadatel povinen zálohy neprodleně vrátit. Po přiznání dávky důchodového pojištění zúčtuje orgán sociálního zabezpečení poskytnuté zálohy s přiznanou dávkou.

Podle ustanovení § 118a odst.1 zákona č. 582/1991 Sb. jestliže důchod byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, protože příjemce důchodu nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, nebo vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na vrácení, popřípadě náhradu nesprávně vyplacené částky.

Podle odstavce třetího téhož ustanovení nárok na vrácení, popřípadě náhradu částek vyplacených neprávem nebo ve vyšší výši, než náležely, zaniká uplynutím pěti let ode dne výplaty dávky. Lhůta uvedená ve větě první neplyne po dobu řízení o žalobě, výkonu rozhodnutí, nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z důchodu nebo ze mzdy nebo placeny splátky na základě dohody o uznání dluhu.

#### V.

Z podání žalobce soud dovodil, že namítá, že není jeho vinou, že mu byla zaslána záloha 15.000,- Kč na invalidní důchod a že existuje tříletá promlčecí lhůta, na což nebyl brán zřetel.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce se domáhal výplaty zálohy na invalidní důchod. Mimořádná záloha byla poskytnuta dne 30.3.2009 a žalobce nepopírá, že částku 15.000,- Kč jako zálohu na invalidní důchod převzal. Žalobce pobíral, jak uvedeno výše, nejprve částečný invalidní důchod, z něhož byla prováděna exekuční srážka ve výši 327,- Kč měsíčně, což žalobce nepopíral. Za období od vzniku nároku na plný invalidní důchod (od 28.1.2009 do 15.8.2009) činil dopočet důchodu 24.460,- Kč. Za období od 28.1.2009 do 15.8.2009 byl zúčtován doplatek 7.342,- Kč (24.460,- Kč – 17.118,- Kč /exekuční srážky/. Protože žalobci byla poskytnuta dne 30.3.2009 záloha ve výši 15.000,-Kč, vznikla jeho povinnost

uhradit přeplatek na dávce ve výši 7.658,-Kč / 15.000 Kč - 7.342 Kč/. O povinnosti vrátit tuto částku byl žalobce informován v odůvodnění rozhodnutí žalované ČSSZ ze

dne 22.7.2009. Protože žalobce ničeho na tuto částku neuhradil, žalovaná rozhodla o jeho povinnosti uhradit tuto částku rozhodnutím ze dne 16.5.2012, které bylo potvrzeno rozhodnutím o námitkách ze dne 14.9.2012. Žalobce nenamítal, že by přeplatek na dávce důchodového pojištění nevznikl, popř. vznikl v jiné výši.

Žalobce též výslovně nevznesl námitku promlčení. Pouze konstatoval, že „existuje tříletá promlčecí lhůta, na kterou nebyl brán zřetel. Soud u důvodu procesní opatrnosti tuto jeho informaci uvedenou v podání ze dne 8.10.2012 považoval za vznesou námitku promlčení. Dospěl však k závěru, že tato námitka není důvodná .

Tříletá subjektivní prekluzivní lhůta pro zánik nároku na vrácení neprávem vyplacených částek důchodu, která byla zakotvena v § 118a odst.3 věty první zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném do 31.12.2008 se počítá ode dne zjištění této skutečnosti orgánem sociálního zabezpečení. Od 1.1.2009 pak tato lhůta činí 5 roků.

Ustanovení § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, vychází z principu subjektivní odpovědnosti. Požadovat vrácení přeplatku na dávkách důchodového pojištění tak může plátce důchodu jedině tehdy, pokud prokáže, že příjemce důchodu vznik přeplatku svým jednáním zavinil. Do takové situace se příjemce důchodu nemůže dostat pouze tím, že přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel.

V daném případě z obsahu dávkového spisu jednoznačně vyplynulo, že žalobce, tedy příjemce důchodu vznik přeplatku svým jednáním zavinil. Dožadoval se poskytnutí zálohy, která mu byla vyplacena v částce 15.000,- Kč a v důsledku srážek z důvodu výkonu rozhodnutí (exekuce) dle platných právních předpisů došlo ke vzniku přeplatku. Na vznik přeplatku a povinnost tento přeplatek uhradit byl žalobce upozorněn rozhodnutím ČSSZ ze dne 22.7.2009, když žalovaná přiznala žalobci od 28.1.2009 plný invalidní důchod.

Ustanovení § 118a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, umožňuje plátcí důchodu požádat o vrácení neprávem vyplacených částek starobního důchodu.

Pokud žalobce uvedl v podání ze dne 8.10.2012, že žádá o přepočítání a zvýšení invalidního důchodu a navrácení jeho zasloužených peněz, pak soud uvádí, že předmětem tohoto řízení nemohl být přepočítání výše invalidního důchodu a ani „navrácení jeho zasloužených peněz“, neboť předmětem tohoto řízení byla žaloba, která směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 14.9.2012, přičemž předmětem rozhodnutí žalované ze dne 14.9.2012 nebyla výše invalidního důchodu žalobce.



Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s./ žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

### **P o u č e n í :**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.9.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová  
samosoudkyně